

IT-01-47-PT
25-1/3115 En
04 FEBRUARY 2002

25/3115 En
KB

IZMIJENJENA OPTUŽNICA

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

PREDMET BR. IT-01-47-PT

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

PROTIV

**ENVERA HADŽIHASANOVIĆA
MEHMEDA ALAGIĆA
AMIRA KUBURE**

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svog ovlašćenja iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (u dalnjem tekstu: Statut Međunarodnog suda), optužuje:

**ENVERA HADŽIHASANOVIĆA, MEHMEDA ALAGIĆA
i AMIRA KUBURU**

za **KRŠENJA ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA i TEŠKE
POVREDE ŽENEVSKIH KONVENCIJA** kako slijedi:

OPTUŽENI:

- 1) **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, sin Besima i Refije (djevojačko prezime SARAJLIĆ), rođen je 7. jula 1950. u Zvorniku, opština Zvornik, Republika Bosna i Hercegovina (u dalnjem tekstu: Bosna i Hercegovina).

- 2) **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je bivši aktivni oficir Jugoslovenske narodne armije (u dalnjem tekstu: JNA). Godine 1973. diplomirao je na Vojnoj akademiji kopnene vojske u Beogradu, nakon čega je raspoređivan na dužnosti u JNA u Tuzli i Sarajevu. Kao kapetan prve klase pohađao je Komandno-štabnu školu u Beogradu. Po završetku te škole unapređen je u čin majora i raspoređen na dužnost komandanta bataljona vojne policije u vojnoj policiji 7. armije. Godine 1988. **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je prekomandovan na dužnost načelnika štaba 49. motorizovane brigade. Ta je brigada poslije transformisana u mehanizovanu brigadu, a krajem 1989. on je postavljen za njenog komandanta. Na toj dužnosti **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je stekao čin potpukovnika.
- 3) Početkom aprila 1992., JNA je stavila **Envera HADŽIHASANOVIĆA** u kućni pritvor u Sarajevu. On je 8. aprila 1992. uspio pobjeći, a zatim je dezertirao iz JNA. Neposredno po napuštanju JNA, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je stupio u Teritorijalnu odbranu (u dalnjem tekstu: TO) Bosne i Hercegovine. Dana 14. novembra 1992., **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je postao komandant 3. korpusa Armije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: ABiH). Na tom položaju je ostao do 1. novembra 1993. kada je unapređen u načelnika štaba Vrhovne komande ABiH. U decembru 1993. **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je dobio čin brigadnog generala, te kao takav postao članom Zajedničke komande Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. U maju 1997. **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je dobio čin divizijskog generala. Kasnije je unapređen u čin general-majora. **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je penzionisan u aprilu 2000. godine.
- 4) **Mehmed ALAGIĆ**, sin Redže i Fermane (djevojačko prezime CERIĆ), rođen je 8. jula 1947. u Fajtovcima, opština Sanski Most, Bosna i Hercegovina.
- 5) **Mehmed ALAGIĆ** je bivši aktivni oficir JNA. Vojnu školu završio je u Banjoj Luci 1970. godine, a kasnije je predavao i bio načelnik Škole za rezervne oficire, takođe u Banjoj Luci. Godine 1986., po završetku studija na visokoj vojnoj školi za starješinski kadar (Komandno-štabna škola), **Mehmed ALAGIĆ** je postao oficir za operativne poslove 36. mehanizovane brigade. U decembru 1989., postavljen je za načelnika štaba jedne pješadijske

brigade u Zrenjaninu, koja je bila u sastavu Novosadskog korpusa. **Mehmed ALAGIĆ** je napustio JNA 27. februara 1991. u činu potpukovnika.

- 6) Dana 13. januara 1993., **Mehmed ALAGIĆ** je kao vojnik stupio u 17. kраjišku brigadu 3. korpusa ABiH. Na osnovu naređenja komande 3. korpusa ABiH od 8. marta 1993. postavljen je za komandanta Operativne grupe (u dalnjem tekstu: OG) "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH. Dana 1. novembra 1993., **Mehmed ALAGIĆ** je postavljen za komandanta 3. korpusa ABiH. Kada je 26. februara 1994. formiran 7. korpus ABiH, imenovan je za komandanta tog korpusa. U aprilu 1994., **Mehmed ALAGIĆ** je dobio čin brigadnog generala. U martu 1996., kao član Glavnog odbora Stranke demokratske akcije (SDA), **Mehmed ALAGIĆ** je izabran za predsjednika opštine Sanski Most, a u septembru 1996. izabran je za zastupnika u Zastupničkom domu Federacije Bosne i Hercegovine. Kasnije je Ured visokog predstavnika smijenio **Mehmeda ALAGIĆA** sa položaja predsjednika opštine Sanski Most. Dana 16. aprila 2001., Kantonalni sud u Bihaću, u Bosni i Hercegovini, osudio ga je na četiri godine zatvora zbog zloupotrebe položaja i vlasti. **Mehmed ALAGIĆ** je na tu presudu uložio žalbu.
- 7) **Amir KUBURA**, sin Nazifa, rođen je 4. marta 1964. u Kaknju, opština Kakanj, Bosna i Hercegovina.
- 8) **Amir KUBURA** je bivši aktivni oficir JNA. Po završetku Akademije kopnene vojske, pet godina služio je kao aktivni oficir JNA u Đakovici. Godine 1992., **Amir KUBURA** je napustio JNA u činu kapetana.
- 9) Godine 1992., **Amir KUBURA** je stupio u ABiH u nastajanju kao zamjenik komandanta jednog odreda u Kaknju. Kasnije je postavljen za komandanta jednog brdskog bataljona ABiH u istom području. Dana 11. decembra 1992., **Amir KUBURA** je postavljen na dužnost pomoćnika načelnika štaba za operativno-nastavne poslove 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH. Načelnik štaba 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH postao je 1. januara 1993. godine. Od 1. aprila 1993. do 20. jula 1993., **Amir KUBURA** je zamjenjivao Asima KORIČIĆA, koji je tada bio na dužnosti komandanta 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH, a koji je u tom periodu bio odsutan. Dana 21. jula 1993. imenovan je za komandanta 7. muslimanske brdske brigade 3.

korpusa ABiH. Dana 16. marta 1994., u činu pukovnika, **Amir KUBURA** je postao komandant 1. muslimanske brdske brigade 1. korpusa ABiH. Za komandanta 443. brigade 4. korpusa ABiH imenovan je 16. decembra 1995. godine. U junu 1999. **Amir KUBURA** je bio na dužnosti u komandi 1. korpusa ABiH.

OPŠTI NAVODI:

- 10) Sva djela i propusti navedeni u ovoj optužnici dogodili su se u periodu između 1. januara 1993. i 31. januara 1994. na teritoriji Bosne i Hercegovine.
- 11) Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, na teritoriji Bosne i Hercegovine postojao je oružani sukob.
- 12) Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, **Enver HADŽIHA-SANOVIĆ**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** bili su dužni da se pridržavaju zakona i običaja koji regulišu vođenje oružanih sukoba, uključujući Ženevske konvencije iz 1949. godine i njihove Dopunske protokole. Pored toga, **Enver HADŽIHASANOVIC**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** bili su na osnovu naređenja nadređenog organa odgovorni da obezbijede da se vojne jedinice pod njihovom komandom i kontrolom pridržavaju tih pravila međunarodnog prava i ponašaju se prema njima. Osim toga, **Enver HADŽIHASANOVIC**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** imali su po naređenju nadređenog organa obavezu da pokreću postupak izricanja zakonskih sankcija protiv pojedinaca pod svojom komandom i kontrolom koji su prekršili međunarodno ratno pravo.
- 13) **Enver HADŽIHASANOVIC**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** su, u periodu kada su bili na položajima navedenim u prethodnim paragrafima, krivično odgovorni za djela svojih podređenih, na osnovu člana 7(3) Statuta Međunarodnog suda. Nadređeni je odgovoran za djela svog (svojih) podređenog (podređenih) ako je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju počiniti takva djela ili da su ih već počinili, a nadređeni nije preuzeo potrebne i razumno moguće mjere da takva djela spriječi ili da kazni njihove počinioce.

ČINJENIČNI KONTEKST:

- 14) Događaji navedeni u ovoj optužnici desili su se u kontekstu raspada bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u dalnjem tekstu: SFRJ).
- 15) Republika Hrvatska (u dalnjem tekstu: Hrvatska) proglašila je nezavisnost 25. juna 1991., a stvaran učinak te odluke odgođen je do 8. oktobra 1991. Evropska zajednica je priznala Hrvatsku 15. januara 1992., a nakon toga je 22. maja 1992. Hrvatska primljena u Ujedinjene nacije kao država-članica.
- 16) Republika Bosna i Hercegovina je nezavisnost proglašila 3. marta 1992. godine. Evropska zajednica ju je priznala 6. aprila 1992., a Hrvatska 7. aprila 1992. godine. Dana 22. maja 1992., Bosna i Hercegovina je primljena u Ujedinjene nacije kao država-članica.
- 17) S raspadom SFRJ, oficirski kadar iz bivše JNA počeo je da se priprema za odbranu Bosne i Hercegovine. Dana 8. aprila 1992., Predsjedništvo Bosne i Hercegovine raspustilo je TO SFRJ i formiralo novi štab TO-a Bosne i Hercegovine. Dana 15. aprila 1992., novi štab TO-a izdao je naredbu za osnivanje Glavnog štaba TO-a, koji je preuzeo potpunu komandu nad postojećim jedinicama i u suštini postao glavni štab vojske. Dana 20. maja 1992., Predsjedništvo Bosne i Hercegovine donijelo je Uredbu o oružanim snagama Bosne i Hercegovine, čime je formalno obrazovana ABiH.
- 18) Dana 23. avgusta 1992., Predsjedništvo Bosne i Hercegovine izdalo je naredbu o "Primjeni pravila međunarodnog ratnog prava u oružanim snagama Bosne i Hercegovine". Ta naredba je stupila na snagu 5. septembra 1992. godine. Naredbom je propisano:
 - a) svi komandanti jedinica i svaki pripadnik oružanih snaga pojedinačno su odgovorni za primjenu ovih pravila;
 - b) starješine su dužne preuzeti korake propisane pravilima protiv lica koja ih krše;
 - c) svi pripadnici oružanih snaga podliježu obuci radi upoznavanja s ovim pravilima;

- d) u planiranju i pripremi vojnih aktivnosti oružanih snaga mora se voditi računa o ovim pravilima i pravu.
- 19) Dana 1. avgusta 1992., predsjedničkom uredbom stupio je na snagu zakon o službi u Armiji BiH. Prema tom zakonu, lica koja nisu državljeni Bosne i Hercegovine u vrijeme ratnog stanja mogu stupiti u ABiH i bivati unapređena. Dana 14. aprila 1993., i ovaj put predsjedničkom uredbom, zakon o službi u ABiH doživio je izmjene i dopune koje su omogućavale da se u vrijeme ratnog stanja u više starješinske činove unapređuju lica koja nisu bosanski državljeni.
 - 20) Dana 18. avgusta 1992., predsjednik Predsjedništva Bosne i Hercegovine donio je "Odluku o formiranju Korpusa ABiH". U tom dokumentu iznosi se podjela Bosne i Hercegovine na pet vojnih zona odgovornosti poznatih pod nazivom korpusi te se navodi koje će opštine pojedini korpus obuhvatiti. Na osnovu te odluke formiran je 3. korpus ABiH sa sjedištem u Banjoj Luci, mada je kao privremeno sjedište 3. korpusa ABiH navedena i korišćena Zenica.
 - 21) Na popisu opština koje su ušle u zonu odgovornosti 3. korpusa ABiH nalaze se sljedeće opštine: Banja Luka, Bosanska Dubica, Bosanska Gradiška, Bugojno, Busovača, Čelinac, Donji Vakuf, Gornji Vakuf, Jajce, Kakanj, Kotor Varoš, Kupres, Laktaši, Mrkonjić Grad, Novi Travnik, Prnjavor, Skender Vakuf, Srbac, Šipovo, Travnik, Vitez, Zavidovići, Zenica i Žepče.
 - 22) Dana 9. novembra 1992., načelnik Glavnog štaba ABiH izdao je naredbu za formiranje određenih vrsta jedinica u 3. korpusu ABiH, kojom je omogućena integracija raznih jedinica i štabova TO-a.
 - 23) Dana 19. novembra 1992., formirana je 7. muslimanska brdska brigada, sa komandom u Zenici. Sedma muslimanska brdska brigada nastala je kao pješadijska manevarska jedinica, a sastojala se od tri bataljona: u Travniku (1. bataljon), Zenici (2. bataljon) i Kaknju (3. bataljon).
 - 24) Sedma muslimanska brdska brigada 3. korpusa Armije BiH bila je jedinica sastavljena isključivo od Muslimana. Pripadnici ove jedinice morali su se strogo pridržavati islama. Regruti su morali položiti zakletvu koja je sadržavala i to da će slijediti primjer

pravog muslimanskog vojnika, opisan u knjižici pod naslovom "Upute muslimanskom borcu". "Upute muslimanskom borcu" prvi put su objavljene 1993., a nakon toga je u zoni odgovornosti 3. korpusa ABiH razdijeljeno oko 20.000 primjeraka. Godine 1994. izašla su nova izdanja. Knjižica sadrži sljedeće naslove i tekst:

- (a) Pokornost: "Muslimanski borac se prvenstveno pokorava vrhovnom zapovjedniku, pa tek onda prepostavljenom starješini."
 - (b) Ratni plijen: "...razumije se da jedna petina plijena pripada državnoj blagajni, a ostale četiri petine pripadaju borcima. Međutim, u situacijama kada vojnici primaju plate i u kojima je država preuzeila obavezu zbrinjavanja boraca i njihovih porodica,ratni plijen se stavlja na raspolaganje državi... Zbog toga je najispravnije da država preko nadležnih vojnih starješina raspolaže sa ratnim plijenom."
 - c) Ratni zarobljenici: "...zabranjeno je ubijanje žena, djece i svećenika koji nemaju nikakvog učešća u ratu i koji direktno ili indirektno ne pomažu neprijatelje;... Islam takođe zabranjuje mučenje i iživljavanje na zarobljenicima, masakriranje neprijateljskih ranjenika i leševa... Ovo su opšta pravila, obavezujuća za naše vojниke. Međutim, ukoliko starješina procijeni da situacija i opšti interes zahtijevaju da se i drugčije postupi vojnici su obavezni poslušati starješinu. Tako npr. ako starješina ili viša komanda ocijeni da je u interesu odbrane, zaštite vlastitog naroda i viših ciljeva ispravnije zapaliti određene objekte, usjeve ili šumu, onda je i to dozvoljeno činiti... Takođe se vojnoj komandi stavlja na raspolaganje da odluči da li je korisnije i od interesa za opštu stvar da se oslobodi, razmijeni ili likvidira neprijateljskog zarobljenika."
- 25) Sedma muslimanska brdska brigada 3. korpusa ABiH je oformljena i korišćena kao pješadijska manevarska jedinica. Sedmoj muslimanskoj brdskoj brigadi 3. korpusa ABiH bili su potčinjeni i strani muslimanski borci. Ti strani borci su sebe nazivali "mudžahedinima" ili "svetim ratnicima".
- 26) "Mudžahedini", koji su dolazili uglavnom iz islamskih zemalja, počeli su pristizati u Bosnu i Hercegovinu negdje sredinom 1992.

godine. Bili su spremni na "džihad" ili "sveti rat" protiv neprijatelja bosanskih Muslimana.

- 27) Stvaranjem zone pod komandom 3. korpusa ABiH "mudžahedini" su uključeni u sastav i potčinjeni regularnim jedinicama 3. korpusa ABiH, uglavnom 7. muslimanskoj brdskoj brigadi 3. korpusa ABiH. "Mudžahedini" su u vrlo velikoj mjeri učestvovali u borbenim dejstvima sa 7. muslimanskom brdskom brigadom 3. korpusa ABiH. Često su predvodili operacije 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH.
- 28) Naredbom **Envera HADŽIHASANOVIĆA** od 8. marta 1993., u sklopu 3. korpusa ABiH formirane su sljedeće četiri operativne grupe: OG "Lašva" sa komandom u Kaknju, OG "Zapad" sa komandom u Bugojnu, OG "Bosna" sa komandom u Zavidovićima i OG "Bosanska Krajina" sa komandom u Travniku.
- 29) Sa formiranjem OG "Bosanska Krajina", **Mehmed ALAGIĆ** je postavljen za njenog komandanta.
- 30) Dana 8. marta 1993., 7. muslimanska brdska brigada, 17. krajiška brdska brigada, 305. brdska brigada Jajce, 27. motorizovana brigada, te Opštinski štab odbrane Jajce sa svojim jedinicama stavljeni su pod komandu OG "Bosanska Krajina". Dana 16. aprila 1993. ili otprilike tog datuma, u sastav OG "Bosanska Krajina" ušle su 306. brdska brigada, 308. brdska brigada i 312. brdska brigada. Dana 12. jula 1993. ili otprilike tog datuma, 7. muslimanska brdska brigada ponovo je stavljena pod direktnu komandu 3. korpusa ABiH, kao što je bila do 8. marta 1993.
- 31) Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, 301. brdska brigada Zenica, 303. brigada Zenica, 314. brdska brigada Zenica, Opštinski štab odbrane Zenica sa pripadajućim jedinicama i sve prištapske jedinice Korpusa bile su direktno potčinjene komandi 3. korpusa ABiH.
- 32) Dana 13. avgusta 1993. formirana je jedinica "El Mudžahid". Svi "mudžahedini" iz zone odgovornosti 3. korpusa ABiH bili su organizirani u jedan odred i takođe potčinjeni direktno komandi 3. korpusa ABiH.

- 33) Hrvatska zajednica Herceg-Bosna (u dalnjem tekstu: HZ H-B) proglašena je 18. novembra 1991., kao odvojena ili zasebna "politička, kulturna, ekomska i teritorijalna cjelina" na teritoriji Bosne i Hercegovine. Ciljevi te zajednice bili su, među ostalim, tješnje povezivanje sa Hrvatskom, što se manifestiralo upotrebom hrvatske valute i hrvatskog jezika u HZ H-B-u. Te težnje je podržavala Hrvatska, koja je bosanskih Hrvatima davala hrvatsko državljanstvo.
- 34) Ustavni sud Bosne i Hercegovine proglašio je 14. septembra 1992. HZ H-B nelegalnom. Ni samoproglašena HZ H-B ni kasnije, 28. avgusta 1993. samoproglašena Hrvatska Republika Herceg-Bosna (u dalnjem tekstu: HR H-B) nikad nisu međunarodno priznate.
- 35) Dana 24. oktobra 1991. osnovana je skupština bosanskih Srba, kao najviši predstavnički i zakonodavni organ srpskog naroda u Bosni i Hercegovini. Dana 9. januara 1992., skupština bosanskih Srba proglašila je "Srpsku Republiku Bosnu i Hercegovinu". Proglašeno je da teritorija te republike obuhvata "područja srpskih autonomnih regija i oblasti i drugih srpskih cjelina u Bosni i Hercegovini, uključujući područja u kojima je srpski narod ostao u manjini zbog genocida koji je nad njim izvršen u Drugom svjetskom ratu", te da je ona u sastavu savezne jugoslovenske države.
- 36) Od kraja marta 1992. godine snage bosanskih Srba počele su fizički preuzimati kontrolu nad opštinama koje su proglašene dijelom srpske države.
- 37) Dana 12. maja 1992., skupština bosanskih Srba je izglasala osnivanje Vojske Srpske Republike Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: "VRS"), čime su jedinice JNA koje su ostale u Bosni i Hercegovini efektivno transformisane u komande nove vojske. JNA, koja je rekonstituisanjem SFRJ u Saveznu Republiku Jugoslaviju preimenovana u Vojsku Jugoslavije, nastavila je održavati čvrste veze sa VRS-om. Pružala je ključnu borbenu, finansijsku i logističku podršku vojnim operacijama koje je VRS preduzimao protiv nesrpskog stanovništva u Bosni i Hercegovini.
- 38) U januaru 1993., nakon mirovnih pregovora održanih u Ženevi 2. januara 1993. i od 23. do 30. januara 1993., predložen je takozvani Vance-Owenov mirovni plan. Dio Vance-Owenovog plana bilo je i osnivanje 10 kantona u Bosni i Hercegovini, svakog sa vlastitom

upravom kojog će na čelu biti predstavnici većinskog naroda u kantonu. Srednja Bosna je trebala postati kanton 10 i obuhvatati opštine Travnik, Novi Travnik, Vitez, Busovača, Fojnica, Gornji Vakuf i dio Kiseljaka. U kantonu 10 većinsko stanovništvo bili bi bosanski Hrvati.

- 39) Nakon toga je ABiH učestovala u oružanom sukobu s Hrvatskim vijećem odbrane (u dalnjem tekstu: HVO) i HV-om koji je trajao najmanje do januara 1994. godine. Dana 18. marta 1994. predsjednik Predsjedništva Bosne i Hercegovine i predsjednik Hrvatske potpisali su Washingtonski sporazum. Osnovana je muslimansko-hrvatska Federacija Bosne i Hercegovine.

OPTUŽBE:

- 40) U periodu između januara 1993. i januara 1994., ABiH je učestvovala u raznim borbenim dejstvima protiv HVO-a u srednjoj Bosni. Konkretno, u aprilu 1993. i početkom ljeta 1993., jedinice 3. korpusa ABiH preduzele su niz teških napada na HVO uključujući, pored ostalih, područja opština Bugojno, Busovača, Kakanj, Maglaj, Novi Travnik, Travnik, Vareš, Vitez, Zavidovići, Zenica i Žepče. Operacije ABiH kulminirale su masovnim napadom između 7. i 13. juna 1993. na teritorijama, *inter alia*, opština Kakanj, Travnik i Zenica.
- 41) U opštinama navedenim u paragrafu 40) jedinice 3. korpusa ABiH napale su gradove i sela naseljena pretežno bosanskim Hrvatima. Hotimičnom lišavanju života i nanošenju teških povreda bili su izloženi najviše civili bosanski Hrvati, ali i bosanski Srbi, uključujući žene, djecu, te starije i nemoćne osobe. Tokom tih napada, ili poslije njih, ubijeno je najmanje 200 civila, bosanskih Hrvata i bosanskih Srba, a još ih je mnogo više ranjeno ili povrijeđeno dok su se pokušavali sakriti ili pobjeći. U nekoliko slučajeva, snage ABiH su ubile vojnike HVO-a nakon što su se ovi predali.
- 42) U zatočeničkim objektima ABiH protivpravno su zatvarani ili na drugi način bivali zatočeni uglavnom bosanski Hrvati, ali i bosanski Srbi. Zatvoreni, odnosno na drugi način zatočeni bosanski Hrvati i bosanski Srbi ubijani su, premlaćivani, podvrgavani

tjelesnom i/ili duševnom zlostavljanju, zastrašivanju i nečovječnom postupanju, uključujući zatvaranje u pretrpane prostore u nehigijenskim uslovima, a na nečovječan način im je uskraćivano zadovoljenje osnovnih životnih potreba, kao što su adekvatna prehrana, voda i odjeća. Pružana im je vrlo slaba ili nikakva zdravstvena njega.

- 43) Snage ABiH su pljačkale i uništavale imovinu bosanskih Hrvata i bosanskih Srba bez ikakvog vojnog opravdanja. Uništavani su ili teško oštećivani stambeni i drugi objekti uglavnom bosanskih Hrvata, ali i bosanskih Srba, kao i lična imovina tih civila i njihova stoka. Pored toga i vjerski objekti, mjesta i ustanove bosanskih Hrvata bili su cilj razaranja ili su oštećivani ili oskrvnjivani.
- 44) Navodi sadržani u paragrafima od 1) do 13), te navodi iz paragrafa 40) do 43) ponovo su navedeni i uključeni u sadržaj svake od optužbi.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST:

Enver HADŽIHASANOVIĆ:

- 45) U vrijeme kada je preuzeo komandu nad 3. korpusom ABiH, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je imao iskustva u komandovanju i rukovođenju vojnim jedinicama. Pored toga, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** prošao je posebnu obuku iz oblasti vojnih disciplinskih postupaka.
- 46) Slijedeći uobičajenu praksu ABiH u korišćenju raznih propisa i uputstava bivše JNA, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je na osnovu svojih ovlašćenja i dužnosti kao komandanta bio, *inter alia*, odgovoran za pripremu korpusa za oružanu borbu na bojištu, uključujući planiranje operacija i drugih oblika borbenih dejstava, prosljeđivanje odluka potčinjenim komandama i kontrolisanje sproveđenja tih odluka.
- 47) Sve vrijeme na koje se odnose optužbe u ovoj optužnici, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je na osnovu svojeg položaja i ovlašćenja kao komandanta korpusa, direktno ili preko svojeg načelnika štaba, pomoćnikâ, načelnika rodova i službi i drugih oficira, komandovao

svim jedinicama 3. korpusa ABiH i jedinicama koje su dejstvovali unutar zone pod njegovom komandom. Te jedinice uključuju, ali se ne ograničavaju na jedinice opisane u paragrafima 22) do 32). **Enver HADŽIHASANOVIĆ** pokazivao je ili vršio i formalnu *de jure* i *de facto* vlast svojim rukovođenjem i komandovanjem u oblasti vojnih pitanja na način konzistentan sa vršenjem vlasti nadređene osobe, i to u raznim vidovima kao što su: izdavanje naređenja, uputstava i direktiva jedinicama potčinjenim 3. korpusu ABiH, staranje da se ta naređenja, uputstva i direktive sprovode s punom odgovornošću za njihovo izvršenje, razmještanje snaga, artiljerije i drugih jedinica pod svojom komandom, te planiranje priprema i izvođenja vojnih operacija koje su izvodile te jedinice. Nadalje, **Enver HADŽIHASANOVIĆ** se starao da bude stalno i ažurno informisan o svemu što se dešavalо na terenu, uključujući i manje incidente, bio je u gotovo svakodnevnom kontaktu sa štabom Vrhovne komande ABiH, ostvarivao organizacionu strukturu ABiH uključujući formiranje operativnih grupa i potčinjavanje jedinica u sastavu operativnih grupa, postavljao i razrješavao dužnosti vojne zapovjednike, te kontrolisao i vojne jedinice potčinjene 3. korpusu ABiH i zatočeničke centre koji su funkcionali u zoni pod njegovom komandom.

- 48) **Enver HADŽIHASANOVIĆ** je svoje ovlasti komandanta korpusa pokazivao i time što je pregovarao sa HVO-om o razmjeni ratnih zarobljenika i sporazumima o prekidu vatre, imenovao oficire 3. korpusa ABiH u Zajedničku komandu ABiH i HVO-a, te pregovarao sa zvaničnicima UNPROFOR-a i PMEZ-a.
- 49) **Enver HADŽIHASANOVIĆ** vršio je efektivnu kontrolu nad svojim podređenima.

Mehmed ALAGIĆ:

- 50) U vrijeme kada je preuzeo komandu nad OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH, **Mehmed ALAGIĆ** je imao iskustva u komandovanju i rukovođenju vojnim jedinicama.
- 51) Slijedeći uobičajenu praksu ABiH u korišćenju čitavog niza propisa i uputstava bivše JNA, **Mehmed ALAGIĆ** je na osnovu svojih ovlašćenja i dužnosti komandanta bio, *inter alia*, odgovoran za pripremu jedinica potčinjenih njegovoj komandi za oružanu borbu

na bojištu, uključujući planiranje operacija i drugih oblika borbenih dejstava, prosljeđivanje odluka potčinjenim komandama i kontrolisanje sprovodenja tih odluka.

- 52) Sve vrijeme na koje se odnose optužbe u ovoj optužnici, **Mehmed ALAGIĆ** je, na osnovu svojih goreopisanih položaja i ovlašćenja, od 8. marta 1993. do 31. oktobra 1993., komandovao svim jedinicama OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH uključujući, ali ne ograničavajući se na jedinice opisane u paragrafu 30), a od 1. novembra 1993. do 26. februara 1994. komandovao je svim jedinicama koje su dejstvovale unutar zone 3. korpusa ABiH uključujući, ali ne ograničavajući se na jedinice opisane u paragrafima od 22) do 32). **Mehmed ALAGIĆ** je pokazivao i vršio i formalnu i *de facto* vlast svojim rukovodjenjem u oblasti vojnih pitanja na način konzistentan sa vršenjem vlasti nadređene osobe, i to u raznim vidovima kao što su, među ostalim, izdavanje naređenja, uputstava i direktiva jedinicama potčinjenim OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH, odnosno jedinicama potčinjenim 3. korpusu ABiH, razmještanje snaga pod svojom komandom, te planiranje priprema i sprovodenja vojnih operacija koje su izvodile jedinice pod njegovom komandom, kao i kontrolisanje vojnih jedinica potčinjenih njegovoj komandi i zatočeničkih centara koji su funkcionali unutar zone pod njegovom komandom.
- 53) **Mehmed ALAGIĆ** je svoje ovlasti komandanta operativne grupe odnosno komandanta korpusa pokazivao i time što je pregovarao sa HVO-om o sporazumima o prekidu vatre, te pregovarao sa zvaničnicima UNPROFOR-a i PMEZ-a.
- 54) **Mehmed ALAGIĆ** je vršio efektivnu kontrolu nad svojim podređenima.

Amir KUBURA:

- 55) Slijedeći uobičajenu praksu ABiH u korišćenju raznih propisa i uputstava bivše JNA, **Amir KUBURA** je na osnovu svojih ovlašćenja i dužnosti komandanta bio, *inter alia*, odgovoran za pripremu jedinica potčinjenih njegovoj komandi za oružanu borbu na bojištu, uključujući planiranje operacija i drugih oblika borbenih dejstava, prosljeđivanje odluka potčinjenim komandama i kontrolisanje sprovodenja tih odluka.

- 56) Sve vrijeme na koje se odnose optužbe u ovoj optužnici, **Amir KUBURA** je, na osnovu svojeg goreopisanog položaja i ovlašćenja, komandovao svim jedinicama 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH. **Amir KUBURA** je pokazivao i vršio i formalnu i *de facto* vlast svojim rukovođenjem u oblasti vojnih pitanja na način konzistentan sa vršenjem vlasti nadređene osobe, i to u raznim vidovima kao što su, među ostalim, izdavanje naređenja, uputstava i direktiva jedinicama potčinjenim 7. muslimanskoj brdskoj brigadi 3. korpusa ABiH, razmještanje snaga pod svojom komandom, te planiranje, priprema i sprovođenje vojnih operacija koje su izvodile jedinice pod njegovom komandom, kao i kontrolisanje vojnih jedinica potčinjenih njegovoj komandi i zatočeničkih centara koji su funkcionali unutar zone pod njegovom komandom.
- 57) **Amir KUBURA** vršio je efektivnu kontrolu nad svojim podređenima.
- 58) **Amir KUBURA** je takođe krivično odgovoran za zločine koje su počinile jedinice 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH prije nego što je 1. aprila 1993. postavljen da zamjenjuje Asima KORIČIĆA, koji je tada bio na dužnosti komandanta 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH. **Amir KUBURA** je znao ili je imao razloga da zna za te zločine. Nakon što je preuzeo komandu, bio je dužan kazniti počinioce.

TAČKE 1 - 2

(UBISTVO, NASILJE PROTIV ŽIVOTA I TIJELA)

- 59) Nekoliko puta u toku borbenih dejstava protiv HVO-a u srednjoj Bosni u periodu između januara 1993. i januara 1994., snage 3. korpusa ABiH ubile su i teško ranile vojnike HVO-a koji su se predali i/ili civile, bosanske Hrvate i bosanske Srbe. Ta ubijanja koja su nakon napada na gradove i sela počinile snage 3. korpusa ABiH uključuju, ali se ne ograničavaju na pogubljenja i masakre u sljedećim selima:

(a) Dusina:

(aa) Pogubljenje 26. januara 1993. civila Vojislava STANIŠIĆA, bosanskog Srbina, i sljedećih pet vojnika HVO-a koji su se predali pošto su snage 7. muslimanske brdske brigade, 303. brdske brigade, 17. krajiške brdske brigade, krenule u napad na Dusinu, opština Zenica: Nike KEGELJA, Stipe KEGELJA, Vinka KEGELJA, Pere LJUBIČIĆA i Augustina RADOŠA;

(ab) Lišavanje života Zvonka RAJIĆA, vojnika HVO-a koji se predao, a koje je počinio Šerif PATKOVIĆ, tadašnji komandant 2. bataljona 7. muslimanske brdske brigade, nakon napada na Dusinu, opština Zenica;

(b) Miletići:

Lišavanje života 24. aprila 1993. sljedeća četiri vojnika HVO-a koja su se predala nakon što su snage 306. brdske brigade krenule u napad na Miletiće, opština Travnik: Franje PAVLOVIĆA, Tihomira PAVLOVIĆA, Vlade PAVLOVIĆA i Anta PETROVIĆA;

(c) Maline/Bikoši:

Masakr 8. juna 1993. u Bikošima, opština Travnik, nad tridesetak civila bosanskih Hrvata i vojnika HVO-a koji su se predali nakon što su snage 7. muslimanske brdske brigade i 306. brdske brigade krenule u napad na Maline, opština Travnik. Među ubijenima su bila sljedeća lica: Anto BALTA, Ivo BALTA, Jozo BALTA, Luka BALTA, Nikica BALTA, Bojan BARAĆ, Davor BARAĆ, Goran BOBAŠ, Niko BOBAŠ, Slavko BOBAŠ, Srećo BOBAŠ, Pero BOBAŠ-PUPIĆ, Dalibor JANKOVIĆ, Stipo JANKOVIĆ, Slavko KRAMAR, Anto MATIĆ, Tihomir PEŠA, Ana PRANJEŠ, Ljubomir PUŠELJA, Predrag PUŠELJA, Jakov TAVIĆ, Mijo TAVIĆ, Stipo TAVIĆ i Ivo VOLIĆ. Teško ranjeni su Berislav MARJANOVIĆ, Zdravko PRANJEŠ, Darko PUŠELJA i Željko PUŠELJA.

- 60) **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, otprilike od januara 1993. do 31. oktobra 1993., **Mehmed ALAGIĆ**, od 8. marta 1993. do februara 1994., te **Amir KUBURA**, od 1. aprila 1993. do marta 1994., znali su ili je bilo razloga da znaju da se snage ABiH pod njihovom komandom i kontrolom spremaju počiniti takve radnje ili da su ih

već počinile, u sljedećim selima, naznačenog dana ili otprilike tog datuma, a nisu preduzeli potrebne i razumno moguće mjere da takve radnje spriječe ili kazne njihove počinioce:

Enver HADŽINASANOVIĆ:

Dusina (opština Zenica)	26. januara 1993.
Miletići (opština Travnik)	24. aprila 1993.
Maline/Bikoši (opština Travnik)	8. juna 1993.

Mehmed ALAGIĆ:

Miletići (opština Travnik)	24. aprila 1993.
Maline/Bikoši (opština Travnik)	8. juna 1993.

Amir KUBURA:

Dusina (opština Zenica)	26. januara 1993.
Maline/Bikoši (opština Travnik)	8. juna 1993.

Tim propustima **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** počinili su:

Lišavanje života:

Tačka 1: UBISTVO kao **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3 i 7(3) Statuta Međunarodnog suda i sankcionisano članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

Nanošenje tjelesnih povreda:

Tačka 2: NASILJE PROTIV ŽIVOTA I TIJELA kao **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3 i 7(3) Statuta Međunarodnog suda i sankcionisano članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

TAČKE 3- 4
(UBISTVO, OKRUTNO POSTUPANJE)

- 61) **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, otprilike od januara 1993. do 31. oktobra 1993., **Mehmed ALAGIĆ**, otprilike od aprila 1993. do februara 1994., te **Amir KUBURA**, od 1. aprila 1993. do marta 1994., znali su ili je bilo razloga da znaju da se sljedeće snage ABiH pod njihovom komandom i kontrolom spremaju planirati, pripremati ili izvršiti zatvaranje, lišavanje života i okrutno postupanje prema bosanskim Hrvatima i bosanskim Srbima na sljedećim lokacijama na teritoriji Bosne i Hercegovine, ili da su to već učinile, a nisu preduzeli potrebne i razumno moguće mjere da takve radnje spriječe ili kazne njihove počinioce:

Enver HADŽIHASANOVIĆ:

(a) opština Zenica:

zenička muzička škola, u gradu Zenici, u kojoj je radio i njome upravljao kadar 7. muslimanske brigade 3. korpusa ABiH otprilike od 26. januara 1993. do 31. oktobra 1993.

(b) opština Travnik:

(ba) grad Travnik:

bivša kasarna JNA, u kojoj je radio i njome upravljao kadar 17. krajiske brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od maja 1993. do 31. oktobra 1993.;

(bb) selo Mehurići:

- osnovna škola Mehurići, u kojoj je radio i njome upravljao kadar 306. brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 6. juna 1993. pa najmanje do 24. juna 1993.

- kovačnica, u kojoj je radio i njome upravljao kadar 306. brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 6. juna 1993. pa najmanje do 13. jula 1993.

(bc) selo Orašac:

logor Orašac, u kojem su radili i kojim su upravljali "mudžahedini" iz OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 15. oktobra 1993. do 31. oktobra 1993.

(c) opština Kakanj:

motel "Sretno", u kojem je radio i njime upravljao 3. bataljon 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH otprilike od 15. maja 1993. pa najmanje do 21. juna 1993.;

(d) opština Bugojno:

(da) zgrada gimnazije, otprilike od 18. jula 1993. pa najmanje do 13. oktobra 1993.;

(db) zgrada samostana, otprilike od 24. jula 1993. pa najmanje do početka avgusta 1993.;

(dc) salon namještaja "Slavonija", otprilike od 24. jula 1993. pa najmanje do 18. avgusta 1993.;

(dd) stadion FK "Iskra", otprilike od 30. jula 1993. do 31. oktobra 1993.;

(de) Osnovna škola "Vojin Paleksić", otprilike od 31. jula 1993. pa najmanje do septembra 1993.;

(df) zgrada "BH banke", otprilike od septembra 1993. do 31. oktobra 1993.

U logorima i pritvorskim objektima 3. korpusa ABiH u Bugojnu radio je i njima upravljao kadar vojne policije OG "Zapad" 3. korpusa ABiH i vojnici 307. brigade OG "Zapad" 3. korpusa ABiH.

Mehmed ALAGIĆ:

opština Travnik:

(a) grad Travnik:

bivša kasarna JNA, u kojoj je radio i njome upravljao kada 17. krajiške brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od maja 1993. pa najmanje do 23. decembra 1993.;

(b) selo Mehurići:

(ba) osnovna škola Mehurići, u kojoj je radio i njome upravljao kada 306. brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 6. juna 1993. pa najmanje do 24. juna 1993.;

(bb) kovačnica, u kojoj je radio i njome upravljao kada 306. brdske brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 6. juna 1993. pa najmanje do 13. jula 1993.;

(c) selo Orašac:

logor Orašac, u kojem su radili i njime upravljali "mudžahedini" iz OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH otprilike od 15. oktobra 1993. pa najmanje do decembra 1993.;

Amir KUBURA:

(a) opština Zenica:

zenička muzička škola, u gradu Zenici, u kojoj je radio i njome upravljao kada 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH otprilike od 26. januara 1993. pa najmanje do januara 1994.;

(b) opština Kakanj:

motel "Sretno", u kojem je radio i njime upravljao kada 3. bataljona 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH otprilike od 15. maja 1993. pa najmanje do 21. juna 1993.

- 62) Zatvoreni odnosno na drugi način zatočeni bosanski Hrvati i bosanski Srbi redovno su podvrgavani tjelesnom i/ili duševnom zlostavljanju. Tjelesno zlostavljanje uključivalo je batinanje najrazličitijim oruđima, kao što su kundaci pušaka, metalne kuke, drveni štapovi i ručke, pendreci, palice, bokseri, drvene letve, čizme i telefonski kablovi, što je rezultiralo nanošenjem čitavog niza raznih tjelesnih povreda. Nekolicini zatočenika polomljena su rebra, nosevi i udovi. U nekim slučajevima zatvorenici su pretučeni na smrt. Sa zatočenicima se postupalo nečovječno, što je uključivalo njihovo zatvaranje u pretrpane prostore i u nehigijenskim uslovima, i nehumano im se uskraćivalo zadovoljenje osnovnih životnih potreba kao što su adekvatna prehrana, voda i odjeća. Pružana im je vrlo slaba ili nikakva zdravstvena njega. Duševno zlostavljanje uključivalo je prijetnje tjelesnim povredama i smrću, naprimjer, zatvorenike se prisiljavalo da kopaju "vlastite grobove" i prijetilo im se da će im u zatočeništvu amputirati udove:
- (a) U zeničkoj muzičkoj školi, vojnici 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH, većinom pripadnici vojne policije i "mudžahedina" potčinjeni 7. muslimanskoj brdskoj brigadi 3. korpusa ABiH, zatvorenike su zlostavliali tako što su ih tukli raznim oruđima kao što su kundaci pušaka, drveni štapovi i ručke, palice, bokseri, letve, čizme i telefonski kablovi, što je rezultiralo nanošenjem čitavog niza raznih tjelesnih povreda. Pripadnici vojne policije 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH i "mudžahedina" potčinjenih 7. muslimanskoj brdskoj brigadi 3. korpusa ABiH prisiljavali su zatvorenike da kopaju "vlastite grobove". Prehrana, higijena i životni uslovi bili su, opšte uzev, loši.
 - (b) U bivšoj kasarni JNA u Travniku vojnici 17. krajiške brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH redovito su tukli zatočenike.
 - (c) U osnovnoj školi Mehurići, pripadnici 306. brdske brigade 3. korpusa ABiH nogama su udarali zatvorenike u zatočeništvu. Pripadnici 306. brdske brigade 3. korpusa ABiH su prilikom ispitivanja zatvorenike tukli i prijetili im. Prehrana, higijena i životni uslovi bili su, opšte uzev, loši.

- (d) U kovačici u Mehurićima, vojnici 306. brdske brigade 3. korpusa ABiH nagurali su zatvorenike u jednu malu prostoriju, veličine otprilike 3 x 3 metra. Zatvorenike su izvodili na ispitivanje, prijetili im, udarali ih nogama i tukli. Prehrana, higijena i životni uslovi bili su loši.
 - (e) U logoru Orašac, "mudžahedini" potčinjeni OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH teško su premlaćivali zatočenike kundacima pušaka. Jednom zatočeniku su "mudžahedini" slomili nos, a jednom drugom nekoliko rebara. Zatočenike su redovno izvrgavali prijetnjama tjelesnim povredama i smrću.
 - (f) U motelu "Sretno", vojnici 3. bataljona 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH fizički su zlostavljadi zatočenike tako što su ih tukli pendrecima, štapovima, kundacima pušaka, metalnim kukama, drvenim letvama i čizmama. Takođe su ih prisiljavali da tuku jedni druge. Pored toga, zatočenicima se naređivalo da udaraju glavom o zid. Nadalje, borci 3. bataljona 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH zatočenicima su prijetili da će im za vrijeme zatočeništva u tom objektu biti amputirane noge.
 - (g) U zatočeničkim objektima u Bugojnu, pripadnici Vojne policije OG "Zapad" 3. korpusa ABiH i vojnici 307. brigade OG "Zapad" 3. korpusa ABiH, zlostavljadi su zatvorenike tako što su ih tukli raznim oruđima, poput palica, policijskih pendreka, kundaka pušaka, štapova za biljar, drvenih letvi, plastičnih kablova i čizama. Prisiljavali su zatočenike da glavom udaraju o metalne rešetke. Od tog fizičkog nasilja zatvorenici su gubili svijest i zadobivali prelom nogu. U nekoliko slučajeva zatočenicima su izbijeni zubi. Zatočenici su nekoliko puta bili prisiljeni dati krv. Pripadnici vojne policije OG "Zapad" 3. korpusa ABiH redovno su prijetili zatočenicima da će ih ubiti. Pored toga, zatvorenike su držali u prenatrpanim čelijama i izlagali ih veoma nehigijenskim životnim uslovima. Prehrana je bila veoma slaba.
- 63) Lišavanje života zatvorenih i na drugi način zatočenih bosanskih Hrvata i bosanskih Srba uključuje, ali se ne ograničava na sljedeće slučajeve:

- (a) lišavanje života premlaćivanjem do smrti jednog bosanskog Hrvata zatočenog u bivšoj kasarni JNA u Travniku, opština Travnik, u maju 1993. od strane pripadnika vojne policije 17. krajiške brigade OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH;
- (b) lišavanje života premlaćivanjem do smrti zarobljenog vojnika HVO-a Jozе MARAČIĆA u muzičkoj školi u Zenici, opština Zenica, 18. juna 1993, od strane vojnika 7. muslimanske brdske brigade 3. korpusa ABiH;
- (c) lišavanje života premlaćivanjem do smrti zarobljenog vojnika HVO-a Mladena HAVRANEKA u salonu namještaja "Slavonija", opština Bugojno, 5. avgusta 1993, od strane pripadnika vojne policije OG "Zapad" 3. korpusa ABiH;
- (d) lišavanje života premlaćivanjem do smrti zarobljenog vojnika HVO-a Maria ZRNA početkom avgusta 1993. od strane pripadnika vojne policije u sklopu OG "Zapad" 3. korpusa ABiH koji su ga iz zgrade samostana u Bugojnu, opština Bugojno, odveli na prisilni rad;
- (e) lišavanje života ritualnim odrubljivanjem glave zatočenog bosanskog Srbina Dragana POPOVIĆA, civila, 20. oktobra 1993. u logoru u Orašcu, opština Travnik, od strane "mudžahedina" potčinjenih OG "Bosanska Krajina" 3. korpusa ABiH.

Tim propustima **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** počinili su:

Lišavanje života:

Tačka 3: UBISTVO kao **KRŠENJE ZAKONA i OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3 i 7(3) Statuta Međunarodnog suda i sankcionisano članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

Okrutno postupanje sa zatočenicima:

Tačka 4: OKRUTNO POSTUPANJE kao **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3 i 7(3) Statuta Međunarodnog suda i sankcionisano članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

TAČKE 5-6

(BEZOZBIRNO RAZARANJE GRADOVA, NASELJA ILI SELA KOJE NIJE OPRAVDANO VOJNOM NUŽDOM, PLJAČKANJE JAVNE ILI PRIVATNE IMOVINE)

- 64) Tokom svojih borbenih dejstava protiv HVO-a u srednjoj Bosni periodu između januara 1993. i januara 1994., snage 3. korpusa ABiH u brojnim slučajevima su pljačkale ili pljačkale i protivpravno uništavale stambene i druge objekte i ličnu imovinu civila bosanskih Hrvata i bosanskih Srba. Ti slučajevi pljačke i protivpravnog i bezobzirnog razaranja koje nije opravdano vojnom nuždom uključuju, ali se ne ograničavaju na sljedeće gradove i sela u naznačenom periodu ili otprilike tih datuma:

Dusina (opština Zenica)	januar 1993.
Miletići (opština Travnik)	april 1993.
Guča Gora (opština Travnik)	juni 1993.
Maline (opština Travnik)	juni 1993.
Čukle (opština Travnik)	juni 1993.
Šušanj/Ovnak/Brajkovići/ Grahovčići (opština Zenica)	juni 1993.
Vareš (opština Vareš)	novembar 1993.
Buhine Kuće (opština Vitez)	januar 1994.

- 65) **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, otprilike od januara 1993. do 31. oktobra 1993., **Mehmed ALAGIĆ**, otprilike od aprila 1993. do februara 1994., te **Amir KUBURA**, od 1. aprila 1993. do marta 1994., znali su ili je bilo razloga da znaju da se snage ABiH pod njihovom komandom i kontrolom spremaju počiniti takve radnje ili da su ih već počinile u sljedećim selima u naznačenom periodu ili otprilike tih datuma, a nisu preduzeli potrebne i razumno moguće mјere da takve radnje spriječe ili kazne njihove počinioce:

Enver HADŽIHASANOVIĆ:

Dusina (opština Zenica)	januar 1993.
Miletići (opština Travnik)	april 1993.
Guča Gora (opština Travnik)	juni 1993.
Maline (opština Travnik)	juni 1993.
Čukle (opština Travnik)	juni 1993.

Šušanj/Ovnak/Brajkovići/
Grahovčići (opština Zenica)

juni 1993.

Mehmed ALAGIĆ:

Miletići (opština Travnik)	april 1993.
Guča Gora (opština Travnik)	juni 1993.
Maline (opština Travnik)	juni 1993.
Čukle (opština Travnik)	juni 1993.
Vareš (opština Vareš)	novembar 1993.
Buhine Kuće (opština Vitez)	januar 1994.

Amir KUBURA:

Dusina (opština Zenica)	januar 1993.
Maline (opština Travnik)	juni 1993.
Šušanj/Ovnak/Brajkovići/ Grahovčići (opština Zenica)	juni 1993.
Vareš (opština Vareš)	novembar 1993.

Tim propustima **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, **Mehmed ALAGIĆ** i **Amir KUBURA** počinili su:

Tačka 5: BEZOZBIRNO RAZARANJE GRADOVA, NASELJA ILI SELA KOJE NIJE OPRAVDANO VOJNOM NUŽDOM kao **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3(b) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 6: PLJAČKANJE JAVNE ILI PRIVATNE IMOVINE kao **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3(e) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 7
**(UNIŠTAVANJE ILI HOTIMIČNO NANOŠENJE ŠTETE
USTANOVAMA NAMIJENJENIM RELIGIJI)**

- 66) **Enver HADŽIHASANOVIĆ**, otprilike od juna 1993. do 31. oktobra 1993. i **Mehmed ALAGIĆ**, otprilike od juna 1993. do februara 1994., znali su ili je bilo razloga da znaju da se snage ABiH pod njihovom komandom i kontrolom spremaju planirati,

pripremati ili izvršiti uništenje ili hotimično nanošenje štete ustanovama bosanskih Hrvata namijenjenim religiji, u sljedećim gradovima i selima u naznačenom periodu ili otprilike tih datuma, ili da su to već učinile, a nisu preduzeli potrebne i razumno moguće mjere da takve radnje spriječe ili kazne njihove počinioce:

Guča Gora (opština Travnik)	juni 1993.
Travnik (opština Travnik)	juni 1993.

Tim propustima **Enver HADŽIHASANOVIĆ** i **Mehmed ALAGIĆ** počinili su:

Tačka 7: UNIŠTAVANJE ILI HOTIMIČNO NANOŠENJE ŠTETE USTANOVAMA NAMIJENJENIM RELIGIJI kao KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, kažnjivo po članovima 3(d) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

Dana 11. januara 2002.
U Hagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
Carla Del Ponte,
tužilac

[pečat Tužilaštva MKSJ-a]

24.01.02
SN